

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2014/C 202/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2014/C 202/02	Věc C-43/12: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. května 2014 – Evropská komise v. Evropský parlament, Rada Evropské unie „Žaloba na neplatnost — Směrnice 2011/82/EU — Přeshraniční výměna informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu — Volba právního základu — Článek 87 odst. 2 písm. a) SFEU — Článek 91 SFEU — Zachování účinků směrnice v případě jejího zrušení“	2

2014/C 202/03	Věc C-347/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. května 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Lucembursko) – Caisse nationale des prestations familiales v. Ulrike Wiering a Markus Wiering „Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Nařízení (EHS) č. 574/72 — Rodinné dávky — Rodinné přídatky — Přídatek na výchovu — ‚Elterngeld‘ — ‚Kindergeld‘ — Výpočet vyrovnávacího doplatku“	3

2014/C 202/04	Věc C-414/12 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 8. května 2014 – Bolloré v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh samopropisovacího papíru — Přičitatelnost porušení, kterého se dopustila dceřiná společnost, mateřské společnosti — Přímá účast mateřské společnosti na porušení — Rovné zacházení — Délka správního a soudního řízení — Přiměřená lhůta — Práva na obhajobu“	4
2014/C 202/05	Věc C-483/12: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. května 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Grondwettelijk Hof – Belgie) – Pelckmans Turnhout NV v. Walter Van Gestel Balen NV a další „Řízení o předběžné otázce — Listina základních práv Evropské unie — Zásady rovnosti a zákazu diskriminace — Provádění unijního práva — Působnost unijního práva — Neexistence — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“	4
2014/C 202/06	Věc C-591/12 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. května 2014 – Bimbo, SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Panrico, SA „Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky BIMBO DOUGHNUTS — Starší španělská slovní ochranná známka DOGHNUTS — Relativní důvody pro zamítnutí zápisu — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Globální posouzení nebezpečí záměny — Samostatná rozlišovací role prvku složené slovní ochranné známky“	5
2014/C 202/07	Věc C-604/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. května 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – H.N. v. Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General „Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy týkající se podmínek přiznávání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany — Směrnice 2005/85/ES — Minimální normy pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka — Vnitrostátní procesní norma, která posouzení žádosti o udělení doplňkové ochrany podmiňuje předchozím zamítnutím žádosti o přiznání postavení uprchlíka — Přípustnost — Procesní autonomie členských států — Zásada efektivity — Právo na řádnou správu — Listina základních práv Evropské unie — Článek 41 — Nestrannost a rychlost řízení“	6
2014/C 202/08	Věc C-15/13: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. května 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Německo) – Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informations-System GmbH v. Datenlotsen Informationssysteme GmbH „Veřejné zakázky na dodávky — Směrnice 2004/18/ES — Zadání zakázky bez zahájení zadávacího řízení — Takzvané ‚in house‘ zadávání — Subjekt, jemuž je veřejná zakázka zadána, právně odlišný od veřejného zadavatele — Podmínka ‚obdobné kontroly‘ — Veřejný zadavatel a subjekt, jemuž je veřejná zakázka zadána, mezi nimiž neexistuje vztah kontroly — Třetí osoba, jež je orgánem veřejné správy, vykonávající částečnou kontrolu nad veřejným zadavatelem a kontrolu nad subjektem, jemuž je veřejná zakázka zadána, kterou lze kvalifikovat jako ‚obdobnou‘ — ‚Horizontální interní plnění““	7
2014/C 202/09	Věc C-35/13: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. května 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi, Krafts Foods Italia SpA v. Associazioni fra produttori per la tutela del „Salame Felino“ a další „Zemědělství — Zemědělské produkty a potraviny — Nařízení (EHS) č. 2081/92 — Článek 2 — Ochrana zeměpisných označení a označení původu — Věcná působnost — Ochrana na území státu — Absence zápisu na úrovni Společenství — Důsledky — Ochrana názvů souvisejících s produkty, u nichž není dána zvláštní souvislost mezi jejich vlastnostmi a zeměpisným původem — Podmínky“	8
2014/C 202/10	Věc C-161/13: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. května 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – Itálie) – Idrodinamica Spurgo Velox a další v. Acquedotto Pugliese SpA „Veřejné zakázky — Odvětví vodního hospodářství — Směrnice 92/13/EHS — Účinná a rychlá přezkumná řízení — Lhůty pro podání žaloby — Den, od kterého tyto lhůty začínají běžet“	9
2014/C 202/11	Věc C-162/14: Žaloba podaná dne 4. května 2014 – Evropská komise v. Polská republika	10
2014/C 202/12	Věc C-179/14: Žaloba podaná dne 10. dubna 2014 – Komise v. Maďarsko	10
2014/C 202/13	Věc C-187/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 16. dubna 2014 – Skatteministeriet v. DSV Road A/S	12

2014/C 202/14	Věc C-189/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Kypr) dne 16. dubna 2014 – Bogdan Chain v. Atlanco LTD.	12
2014/C 202/15	Věc C-198/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Helsingin hovioikeus (Finsko) dne 22. dubna 2014 – Valev Visnapuu v. Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus . . .	13
2014/C 202/16	Věc C-202/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour administrative d'appel de Nantes (Francie) dne 13. února 2014 – Adiamix v. Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale	14
2014/C 202/17	Věc C-207/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovinsko) dne 25. dubna 2014 – Hotel Sava Rogaska, Gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o. v. Slovinská republika – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje	15
2014/C 202/18	Věc C-209/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovinsko) dne 25. dubna 2014 – NLB Leasing d.o.o. v. Slovinská republika – Ministerstvo financí . .	15
2014/C 202/19	Věc C-633/13: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Najwyższy – Polsko) – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji v. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, za přítomnosti: P4 Sp. z o.o., Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji	16

Tribunál

2014/C 202/20	Věc T-406/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 2014 – Donau Chemie v. Komise „Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh karbidu vápnicku a hořčíku pro ocelářský a plynárenský průmysl v EHP, s výjimkou Irska, Španělska, Portugalska a Spojeného království — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhů — Pokuty — Článek 23 nařízení (ES) č. 1/2003 — Pokyny o metodě stanovování pokut z roku 2006 — Polehčující okolnosti — Spolupráce během správního řízení — Povinnost uvést odůvodnění — Rovné zacházení — Proporcionalita — Platební schopnost“	17
2014/C 202/21	Věc T-30/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 2014 – Reagens v. Komise „Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh cínových tepelných stabilizátorů — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Stanovení cen, rozdělení trhů a výměna citlivých obchodních informací — Doba trvání porušení — Pokuty — Pokyny o metodě stanovování pokut z roku 2006 — Základní částka — Polehčující okolnosti — Platební schopnost — Rovné zacházení — Proporcionalita — Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci — Přiměřenost výše pokuty“	17
2014/C 202/22	Spojené věci T-458/10 až T-467/10 a T-471/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. května 2014 – Mc Bride a další v. Komise „Rybolov — Opatření pro zachování rybolovných zdrojů — Restrukturalizace odvětví — Žádosti o zvýšení cílů víceletého orientačního programu za účelem zlepšení bezpečnosti na palubě — Žádost Irska týkající se několika plavidel — Rozhodnutí přijaté po zrušení původního rozhodnutí týkajícího se téhož řízení Tribunálem — Nové zamítavé rozhodnutí — Nedostatek pravomoci Komise“	18
2014/C 202/23	Věc T-160/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 2014 – Adler Modemärkte v. OHIM – Blufin (MARINE BLEU) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství MARINE BLEU — Starší slovní ochranná známka Společenství BLUMARINE — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b), nařízení (ES) č. 207/2009“	19
2014/C 202/24	Věc T-198/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 2014 – Německo v. Komise „Sbližování právních předpisů — Směrnice 2009/48/ES — Bezpečnost hraček — Limitní hodnoty pro nitrosaminy, nitrosovatelné látky, olovo, baryum, arsen, antimon a rtuť v hračkách — Rozhodnutí Komise neschválit v plném rozsahu zachování odchylných vnitrostátních ustanovení — Časově omezené schválení — Důkaz o vyšší úrovni ochrany pro lidské zdraví zajištěné vnitrostátními ustanoveními“	20

2014/C 202/25	Věc T-247/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. května 2014 – Argo Group International Holdings v. OHIM – Arisa Assurances (ARIS) „Ochranná známka Společenství – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Společenství ARIS – Starší obrazová ochranná známka Společenství ARISA ASSURANCES S. A. – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Podobnost označení – Koexistence starších ochranných známek na trhu – Zásada amerického práva zvaná ‚Morehouse defense‘ – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	20
2014/C 202/26	Věc T-366/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. května 2014 – Katjes Fassin v. OHIM (Yoghurt-Gums) „Ochranná známka Společenství – Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Yoghurt-Gums – Absolutní důvody pro zamítnutí – Rozlišovací způsobilost – Popisný charakter – Článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“	21
2014/C 202/27	Věc T-200/13 P P: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. května 2014 – De Luca v. Komise „Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Úředníci – Jmenování – Zařazení do platové třídy – Jmenování na pracovní místo ve vyšší funkční skupině na základě otevřeného výběrového řízení – Zamítnutí žaloby v řízení v prvním stupni po vrácení věci Tribunálem – Vstup nového služebního řádu v platnost – Přechodná ustanovení – Článek 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu“	22
2014/C 202/28	Věc T-419/13: Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2014 – Unión de Almacenistas de Hierros de España v. Komise „Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkající se dvou španělských vnitrostátních řízení v oblasti hospodářské soutěže – Implicitní zamítnutí přístupu – Výslovné rozhodnutí přijaté po podání žaloby – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“ . . .	22
2014/C 202/29	Věc T-103/14 R: Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2014 – Frucona Košice v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních – Státní podpory – Lhů a lihoviny – Odepsání daňového dluhu v rámci řízení o kolektivní platební neschopnosti – Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem a nařizující její vrácení – Návrh na vydání předběžného opatření – Nedostatek naléhavosti – Nedostatek fumus boni juris“	23
2014/C 202/30	Věc T-200/14: Žaloba podaná dne 27. března 2014 – Ben Ali v. Rada	23
2014/C 202/31	Věc T-207/14: Žaloba podaná dne 28. března 2014 – Aluwerk Hettstedt v. ECHA	24
2014/C 202/32	Věc T-208/14: Žaloba podaná dne 28. března 2014 – Richard Anton v. ECHA	25
2014/C 202/33	Věc T-217/14: Žaloba podaná dne 9. května 2014 – Gmina Kosakowo v. Komise	26
2014/C 202/34	Věc T-231/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. dubna 2014 Evropskou agenturou pro léčivé přípravky proti rozsudku vydanému dne 5. února 2014 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-29/13, Drakeford v. EMA.	27

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2014/C 202/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 194, 24.6.2014

Dřívější publikace

Úř. věst. C 184, 16.6.2014

Úř. věst. C 175, 10.6.2014

Úř. věst. C 159, 26.5.2014

Úř. věst. C 151, 19.5.2014

Úř. věst. C 142, 12.5.2014

Úř. věst. C 135, 5.5.2014

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. května 2014 – Evropská komise v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-43/12) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Směrnice 2011/82/EU — Přeshraniční výměna informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu — Volba právního základu — Článek 87 odst. 2 písm. a) SFEU — Článek 91 SFEU — Zachování účinků směrnice v případě jejího zrušení“

(2014/C 202/02)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: T. van Rijn a R. Troosters, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: F. Drexler, A. Troupiotis a K. Zejdová, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: J. Monteiro a E. Karlsson, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Belgické království (zástupci: J.-C. Halleux, T. Materne, zmocněnci, ve spolupráci s S. Rodriguesem a F. Libertem, advokáti), Irsko (zástupci: E. Creedon, zmocněnkyně, ve spolupráci s N. Traversem, BL), Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér, K. Szíjjártó a K. Molnár, zmocněnci), Polská republika (zástupci: B. Majczyna a M. Szpunar, zmocněnci), Slovenská republika (zástupci: B. Ricziová, zmocněnkyně), Švédské království (zástupci: A. Falk a C. Stege, zmocněnkyně), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: C. Murrell a S. Behzadi-Spencer, zmocněnkyně, ve spolupráci s J. Mauricim a J. Holmesem, barristers)

Předmět věci

Žaloba na neplatnost – Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/82/EU ze dne 25. října 2011 o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu (Úř. věst. L 288, s. 1) – Volba právního základu – Nahrazení navrhovaného právního základu v oblasti společné dopravní politiky jiným právním základem, spadajícím do oblasti policejní spolupráce – Cíl zlepšení bezpečnosti silničního provozu – Zachování účinků směrnice v případě jejího zrušení

Výrok

- 1) *Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/82/EU ze dne 25. října 2011 o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu se zrušuje.*
- 2) *Účinky směrnice 2011/82 jsou zachovány až do dne, kdy v přiměřené lhůtě, která nesmí přesáhnout dvanáct měsíců ode dne vyhlášení tohoto rozsudku, vstoupí v platnost nová směrnice na náležitém právním základě, a sice na základě čl. 91 odst. 1 písm. c) SFEU.*
- 3) *Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.*

- 4) Belgické království, Irsko, Maďarsko, Polská republika, Slovenská republika, Švédské království, jakož i Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 98, 31.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. května 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Lucembursko) – Caisse nationale des prestations familiales v. Ulrike Wiering a Markus Wiering

(Věc C-347/12) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Nařízení (EHS) č. 574/72 — Rodinné dávky — Rodinné přídavky — Přídavek na výchovu — ‚Elterngeld‘ — ‚Kindergeld‘ — Výpočet vyrovnávacího doplatku“

(2014/C 202/03)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Caisse nationale des prestations familiales

Žalovaní: Ulrike Wiering a Markus Wiering

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Výklad čl. 1 písm. u) bodu i), čl. 4 odst. 1 písm. h) a článku 76 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, v pozměněném znění (Úř. věst. L 149, s. 2) – Výklad čl. 10 odst. 1 písm. b) bodu i) nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1408/71 (Úř. věst. L 74, s. 1.) – Pojem „rodinná dávka“ – Pracovník s bydlištěm v Německu vykonávající pracovní činnost v Lucembursku – Souběh nároků na rodinné dávky – Výpočet vyrovnávacího doplatku vypláčeného Lucemburskem – Zohlednění německých přídávků na výchovu dětí „Elterngeld“ a „Kindergeld“

Výrok

Články 1 písm. u) bod i), čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1606/98 ze dne 29. června 1998, jakož i čl. 10 odst. 1 písm. b) bod i) nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, musí být vykládány v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace ve věci v původním řízení, nelze pro účely výpočtu vyrovnávacího doplatku, na který má případně nárok migrující pracovník v členském státě zaměstnání, zohlednit veškeré rodinné dávky, které pobírá rodina tohoto pracovníka podle právních předpisů členského státu bydliště, jestliže s výhradou ověření, které musí provést předkládající soud, dávka „Elterngeld“ stanovená německými právními předpisy není stejného druhu ve smyslu článku 12 nařízení č. 1408/71 jako dávka „Kindergeld“ stanovená těmito právními předpisy a rodinné přídavky stanovené lucemburskými právními předpisy.

(¹) Úř. věst. C 287, 22.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 8. května 2014 – Bolloré v. Evropská komise(Věc C-414/12 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh samopropisovacího papíru — Přičitatelnost porušení, kterého se dopustila dceřiná společnost, mateřské společnosti — Přímá účast mateřské společnosti na porušení — Rovné zacházení — Délka správního a soudního řízení — Přiměřená lhůta — Práva na obhajobu“

(2014/C 202/04)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bolloré (zástupci: P. Gassenbach, C. Lemaire a O. de Juvigny, avocats)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: W. Mölls a R. Sauer, zmocněnci, ve spolupráci s N. Coutrelis, avocate)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) ze dne 27. června 2012, Bolloré v. Komise (T-372/10), kterým Tribunál odmítl žádost o zrušení nebo změnu rozhodnutí Komise C(2010) 4160 final ze dne 23. června 2010, o řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 dohody o EHP (věc COMP/36212 – Samopropisovací papír) – Rozhodnutí přijaté po zrušení prvního rozhodnutí – Přičtení protiprávního jednání mateřské společnosti jako přímému viníkovi – Pokuta – Legality protiprávních jednání a trestů – Rovné zacházení – Přiměřená lhůta – Práva na obhajobu

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Bolloré se ukládá náhrada nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 355, 17.11.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. května 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Grondwettelijk Hof – Belgie) – Pelckmans Turnhout NV v. Walter Van Gastel Balen NV a další(Věc C-483/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Listina základních práv Evropské unie — Zásady rovnosti a zákazu diskriminace — Provádění unijního práva — Působnost unijního práva — Neexistence — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“

(2014/C 202/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Grondwettelijk Hof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pelckmans Turnhout NV

Žalované: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV, Walter Van Gastel Schoten NV

Za přítomnosti: Ministerraad

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Grondwettelijk Hof – Belgie – Výklad čl. 6 odst. 3 SEU, článků 34, 35, 36, 56 a 57 SFEU a článků 15, 16, 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie – Vnitrostátní právní úprava ukládající povinnost dodržovat v maloobchodě jeden zavírací den v týdnu – Výjimky stanovené pro obchody nacházející se na určitých místech nebo prodávající určité zboží

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie nemá pravomoc k tomu, aby odpověděl na předběžnou otázku položenou Grondwettelijk Hof (Belgie).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26. 1. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. května 2014 – Bimbo, SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Panrico, SA

(Věc C-591/12 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky BIMBO DOUGHNUTS — Starší španělská slovní ochranná známka DOGHNUTS — Relativní důvody pro zamítnutí zápisu — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Globální posouzení nebezpečí záměny — Samostatná rozlišovací role prvku složené slovní ochranné známky“

(2014/C 202/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bimbo, SA (zástupci: C. Prat, advokát, R. Ciullo, Barrister)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: A. Folliard-Monguiral a J. Crespo Carrillo, zmocněnci), Panrico, SA (zástupce: D. Pellisé Urquiza, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 10. října 2012 ve věci T-569/10, Bimbo, SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), kterým Tribunál zamítl žalobu na neplatnost podanou přihlašovatelkou slovní ochranné známky „BIMBO DOUGHNUTS“ pro výrobky třídy 30, proti rozhodnutí R 838/2009-4 čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 7. října 2010, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení o zamítnutí přihlášky uvedené ochranné známky přijatému na základě námitek podaných majitelkou starších mezinárodních a národních slovních ochranných známek „DONUT“, „DOGHNUTS“ a „DONUTS“ a mezinárodních a národních obrazových ochranných známek obsahujících slovní prvek „donuts“ pro výrobky třídy 30 – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 – Nebezpečí záměny

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Bimbo SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 55, 23.2.2013.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. května 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – H.N. v. Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

(Věc C-604/12) (¹)

„Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy týkající se podmínek přiznávání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany — Směrnice 2005/85/ES — Minimální normy pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka — Vnitrostátní procesní norma, která posouzení žádosti o udělení doplňkové ochrany podmiňuje předchozím zamítnutím žádosti o přiznání postavení uprchlíka — Přijímatelnost — Procesní autonomie členských států — Zásada efektivity — Právo na řádnou správu — Listina základních práv Evropské unie — Článek 41 — Nestrannost a rychlost řízení“

(2014/C 202/07)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobce: H.N.

Žalovaní: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Supreme Court – Výklad směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 12) – Žádost o udělení doplňkové ochrany, aniž byla předtím podána žádost o přiznání postavení uprchlíka.

Výrok

Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany, zásada efektivity a právo na řádnou správu nebrání takové vnitrostátní procesní normě, jako je vnitrostátní procesní norma dotčená v původním řízení, která posouzení žádosti o udělení doplňkové ochrany podmiňuje předchozím zamítnutím žádosti o přiznání postavení uprchlíka, pokud žádost o přiznání postavení uprchlíka a žádost o udělení doplňkové ochrany mohou být podány současně a tato vnitrostátní procesní norma nevede k tomu, že je žádost o udělení doplňkové ochrany posuzována v nepřiměřené lhůtě, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 86, 23. 3. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. května 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Německo) – Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informations-System GmbH v. Datenlotsen Informationssysteme GmbH

(Věc C-15/13) ⁽¹⁾

„Veřejné zakázky na dodávky — Směrnice 2004/18/ES — Zadání zakázky bez zahájení zadávacího řízení — Takzvané ‚in house‘ zadávání — Subjekt, jemuž je veřejná zakázka zadána, právně odlišný od veřejného zadavatele — Podmínka ‚obdobné kontroly‘ — Veřejný zadavatel a subjekt, jemuž je veřejná zakázka zadána, mezi nimiž neexistuje vztah kontroly — Třetí osoba, jež je orgánem veřejné správy, vykonávající částečnou kontrolu nad veřejným zadavatelem a kontrolu nad subjektem, jemuž je veřejná zakázka zadána, kterou lze kvalifikovat jako ‚obdobnou‘ — ‚Horizontální interní plnění‘“

(2014/C 202/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informations-System GmbH

Žalovaná: Datenlotsen Informationssysteme GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Výklad pojmu „veřejná zakázka“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07 s. 132) – Případně zahrnutí smlouvy mezi společností a univerzitou, které podléhají kontrole téhož veřejnoprávního subjektu, který je veřejným zadavatelem ve smyslu směrnice (horizontales In-House-Geschäft) – Dosah kontroly tohoto veřejnoprávního subjektu

Výrok

Článek 1 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby musí být vykládán v tom smyslu, že smlouva, jejímž předmětem je dodání výrobků, uzavřená mezi univerzitou, která je veřejným zadavatelem a je v oblasti nákupů výrobků a služeb kontrolována německou spolkovou zemí, na straně jedné a soukromoprávním podnikem vlastněným spolkovým státem a německými spolkovými zeměmi, mezi něž patří uvedená spolková země, na straně druhé představuje veřejnou zakázku ve smyslu tohoto ustanovení, a musí tudíž podléhat pravidlům postupu při zadávání veřejných zakázek stanoveným touto směrnicí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 114, 20.4.2013.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. května 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi, Krafts Foods Italia SpA v. Associazioni fra produttori per la tutela del „Salame Felino“ a další

(Věc C-35/13) ⁽¹⁾

„Zemědělství — Zemědělské produkty a potraviny — Nařízení (EHS) č. 2081/92 — Článek 2 — Ochrana zeměpisných označení a označení původu — Věcná působnost — Ochrana na území státu — Absence zápisu na úrovni Společenství — Důsledky — Ochrana názvů souvisejících s produkty, u nichž není dána zvláštní souvislost mezi jejich vlastnostmi a zeměpisným původem — Podmínky“

(2014/C 202/09)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi, Krafts Foods Italia SpA

Odpůrci: Associazioni fra produttori per la tutela del „Salame Felino“, La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi F.lli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco e C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl, Salumificio B.R.B. Snc

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Corte suprema di cassazione – Výklad článku 2 nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 4) – Označení původu, které nebylo zapsáno a pro které nebyl vydán právně závazný akt, ve kterém by byly stanoveny hranice zeměpisné oblasti produkce, specifikace produkce a případné požadavky, které musejí producenti splňovat k tomu, aby byli oprávněni dané označení užívat – Možnost, aby bylo na území státu zakázáno jakožto nekalosoutěžní jednání používání tohoto označení pro tuzemské výrobky, které nepocházejí z míst, na něž označení odkazuje.

Výrok

Nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin, ve znění nařízení Rady (ES) č. 535/97 ze dne 17. března 1997, musí být vykládáno v tom smyslu, že nestanoví režim ochrany pro zeměpisný název, který není zapsán na úrovni Společenství, ale že tento název může být případně chráněn na základě vnitrostátní právní úpravy zeměpisných názvů souvisejících s produkty, u nichž není dána zvláštní souvislost mezi jejich vlastnostmi a zeměpisným původem, to však za podmínky, že uplatňováním této právní úpravy zaprvé nejsou ohroženy cíle sledované nařízením č. 2081/92, ve znění nařízení č. 535/97, a zadruhé není porušován volný pohyb zboží podle článku 28 ES, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 86, 23.3.2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. května 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – Itálie) – Idrodinamica Spurgo Velox a další v. Acquedotto Pugliese SpA

(Věc C-161/13) ⁽¹⁾

„Veřejné zakázky — Odvětví vodního hospodářství — Směrnice 92/13/EHS — Účinná a rychlá přezkumná řízení — Lhůta pro podání žaloby — Den, od kterého tyto lhůty začínají běžet“

(2014/C 202/10)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Idrodinamica Spurgo Velox, Giovanni Putignano e figli srl, Cogeir srl, Splendor Sud srl, Scep srl

Žalovaná: Acquedotto Pugliese SpA

Za přítomnosti: Tundo srl, Giovanni XXIII Soc. coop. arl

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – Výklad článků 1, 2a, 2c a 2f směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 76, s. 14; Zvl. vyd. 06/01, s. 350) – Lhůta pro podání žaloby – Začátek běhu – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že lhůta pro podání žaloby běží ode dne oznámení žalobci rozhodnutí o konečném zadání veřejné zakázky – Žalobce, který se dozvěděl o existenci porušení ustanovení v oblasti zadávání veřejných zakázek po uvedeném oznámení

Výrok

Článek 1 odst. 1 a 3, jakož i čl. 2a odst. 2 poslední pododstavec směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, musejí být vykládány v tom smyslu, že lhůta pro podání žaloby na neplatnost proti rozhodnutí o zadání zakázky musí začít běžet znovu, pokud veřejný zadavatel přijal po tomto rozhodnutí o zadání zakázky, avšak před podepsáním smlouvy nové rozhodnutí, které může mít vliv na legalitu uvedeného rozhodnutí o zadání zakázky. Tato lhůta začíná běžet od oznámení pozdějšího rozhodnutí uchazečům nebo – pokud k takovému oznámení nedošlo – od okamžiku, kdy se tyto uchazeči o něm dozvěděli.

V případech, že se uchazeč dozví o nesrovnalosti, ke které údajně došlo před přijetím rozhodnutí o zadání zakázky, po uplynutí lhůty pro podání žaloby stanovené vnitrostátní právní úpravou, lze žalobu proti tomuto rozhodnutí podat pouze v této lhůtě, ledaže takové právo výslovně stanoví vnitrostátní právo v souladu s unijním právem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 189, 29.6.2013.

Žaloba podaná dne 4. května 2014 – Evropská komise v. Polská republika**(Věc C-162/14)**

(2014/C 202/11)

*Jednací jazyk: polština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: A. Tokár a K. Herrmann, zmocněnci)*Žalovaná:* Polská republika**Návrhová žádání žalobkyně**

- určit, že Polská republika tím, že ponechala v platnosti naléhavé důvody pro vyloučení provozovatele z postupu zadávání veřejných zakázek, stanovené v čl. 24 odst. 1 bodech 1 a 1a zákona o veřejných zakázkách (*Prawo zamówień publicznych*), které překračují rámec věcných kritérií taxativního výčtu důvodů pro vyloučení obsaženého v čl. 45 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby ⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 45 odst. 2 uvedené směrnice;
- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Důvody pro vyloučení hospodářského subjektu z výběrového řízení, stanovené v čl. 24 odst. 1 bodech 1 a 1a zákona o veřejných zakázkách, které týkají jeho profesní způsobilosti – a to jednak proto, že hospodářský subjekt způsobil z důvodu neplnění nebo nesprávného plnění zakázky pravomocně zjištěnou škodu, a dále proto, že byl hospodářský subjekt stranou smlouvy, kterou zadavatel zrušil, vypověděl nebo od ní odstoupil – šly nad rámec podmínek pro vyloučení uvedených v čl. 45 odst. 2 směrnice 2004/18/ES, zejména pak v písmeni b) uvedeného článku.

Výklad této poslední uvedené podmínky tvořil předmět rozsudku Soudního dvora ve věci C 465/11, *Forposta a ABC Direct Contact*. Soudní dvůr v něm konstatoval, že pod pojmem pochybení v rámci profesní činnosti uvedený v čl. 45 odst. 2 písm. d) směrnice 2004/18/ES je třeba chápat jakékoli chybné chování hospodářského subjektu, jež ovlivňuje jeho profesní důvěryhodnost. Podmínky vyloučení stanovené polským zákonem se však neomezovaly jen na různá chování hospodářských subjektů, z nichž bylo možno usuzovat na úmysl nebo nedbalost určité závažnosti, nýbrž zavazovaly veřejného zadavatele k automatickému vyloučení hospodářského subjektu bez předchozího posouzení zaviněného neplnění povinností, z něhož byl podezírán.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07 s. 132

Žaloba podaná dne 10. dubna 2014 – Komise v. Maďarsko**(Věc C-179/14)**

(2014/C 202/12)

*Jednací jazyk: maďarština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: A. Tokár a E. Montaguti, zmocněnci)*Žalovaný:* Maďarsko**Návrhová žádání žalobkyně**

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Maďarsko tím, že zavedlo a ponechalo v platnosti systém karty SZÉP, upravený nařízením vlády č. 55/2011 ze dne 12. dubna 2011 (a pozměněný zákonem č. CLVI z roku 2011), porušilo směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu ⁽¹⁾, neboť:

- § 13 nařízení vlády o kartě SZÉP ve spojení s § 2 odst. 2 písm. d) zákona č. XCVI de 1993, § 2 písm. b) zákona č. CXXXII z roku 1997 a § 1, § 2 odst. 1 a 2, § 55 odst. 1 a 3 a § 64 odst. 1 zákona č. IV de 2006 vylučuje možnost poboček podniků vydávat karty SZÉP, což je v rozporu s ustanoveními čl. 14 bodu 3 a čl. 15 odst. 2 písm. b) směrnice 2006/123;
  - § 13 nařízení vlády o kartě SZÉP ve spojení s § 1, § 2 odst. 1 a 2, § 55 odst. 1 a 3 a § 64 odst. 1 zákona č. IV z roku 2006, § 2 odst. 2 písm. d) zákona č. XCVI z roku 1993 a § 2 písm. b) zákona č. CXXXII z roku 1997, neuznává – pro účely splnění požadavků stanovených v § 13 písm. a), b) a c) nařízení vlády o kartě SZÉP – činnost skupin podniků, jejichž mateřskou společností není společnost založená podle maďarského práva a jejichž členové nemají formu společnosti podle maďarského práva, což je v rozporu s ustanoveními čl. 15 odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 3 směrnice 2006/123;
  - § 13 nařízení vlády o kartě SZÉP ve spojení s § 1, § 2 odst. 1 a 2, § 55 odst. 1 a 3 a § 64 odst. 1 zákona č. IV z roku 2006, § 2 odst. 2 písm. d) zákona č. XCVI z roku 1993 a § 2 písm. b) zákona č. CXXXII z roku 1997, zachovává možnost bank a dalších úvěrových institucí vydávat karty SZÉP, protože jen tyto instituce mohou splnit požadavky § 13 nařízení vlády, což je v rozporu s ustanoveními čl. 15 odst. 1, odst. 2 písm. d) a odst. 3 směrnice 2006/123;
  - § 13 nařízení vlády o kartě SZÉP je v rozporu s článkem 16 směrnice 2006/123, neboť vyžaduje, aby existovala maďarská instituce pro vydávání karet SZÉP;
2. podpůrně určil, že systém karty SZÉP zavedený nařízením vlády č. 55/2011 ze dne 12. dubna 2011 je v rozsahu, v němž se na ustanovení uvedená v bodě 1 nevztahují ustanovení směrnice 2006/123 citovaná v tomtéž bodě, v rozporu s články 49 SFEU a 56 SFEU;
  3. určil, že systém poukázek Erzsébet upravený zákonem č. CLVI z roku 2011 a zákonem č. CIII z roku 2012, který zavádí monopol veřejnoprávních subjektů v oblasti vydávání stravenek na studená jídla a který vstoupil v platnost, aniž tomu předcházelo přiměřeně dlouhé přechodné období či nezbytná přechodná opatření, je v rozporu s články 49 SFEU a 56 SFEU, jelikož § 1, § 5 a § 477 zákona č. CLVI z roku 2011 a § 2 odst. 1 a 2, § 6 a § 7 zákona č. CIII z roku 2012 stanoví nepřiměřená omezení;
  4. uložil Maďarsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V roce 2011 změnilo Maďarsko právní úpravu vydávání poukázek na studená a teplá jídla (stravenek), jakož i volnočasových a rekreačních poukázek pro podnikatele a pracovníky, jež se nepovažují za součást mzdy, a tudíž se na ně vztahuje výhodnější daňový režim i režim odvodů do systému sociálního zabezpečení. Tato nová právní úprava nabyla účinnosti dne 1. ledna 2012, a to bez přiměřeně dlouhého přechodného období. Před těmito změnami nestanovila vnitrostátní právní úprava v souvislosti s vydáváním uvedených stravenek či s jejich podobou žádné zvláštní či konkrétní podmínky. V důsledku provedených změn má veřejnoprávní organizace Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány (Maďarská národní nadace pro rekreaci) postavení monopolu na vydávání poukázek na teplá jídla v listinné podobě a poukázek na studená jídla v listinné a elektronické podobě. Právní úprava dále stanoví zvláště restriktivní podmínky pro vydávání poukázek na teplá jídla, jakož i volnočasových a rekreačních poukázek, které lze vydávat jen v elektronické podobě. Napadená opatření vedla k vyloučení hospodářských subjektů dlouhodobě působících na daném trhu, omezují vstup nových subjektů na trh a brání volnému pohybu služeb. Systém karty SZÉP dále fakticky vede k vyhrazení trhu třem velkým bankovním domům založeným podle maďarského práva a poukázky Erzsébet lze vydávat jen v rámci státního monopolu. Skutečnost, že příjmy veřejnoprávní organizace požívající monopolu jsou určeny k hrazení sociálních výdajů, není dostatečným důvodem pro zavedení omezení. Podle příslušných ustanovení Smlouvy o FUE a směrnice 2006/123 lze omezení svobody usazování a volného pohybu služeb zavést jen tehdy, jsou-li tato omezení nediskriminační, jsou-li v obecném zájmu a jsou-li splněny požadavky nezbytnosti a proporcionality.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 16. dubna 2014 – Skatteministeriet v. DSV Road A/S

(Věc C-187/14)

(2014/C 202/13)

Jednací jazyk: dáňština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Skatteministeriet

Žalovaná: DSV Road A/S

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 203 odst. 1 celního kodexu Společenství⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, jaká nastala v původním řízení, došlo k odnětí celnímu dohledu za předpokladu, že a) se oba vygenerované tranzity, které se uskutečnily v roce 2007 a 2008, týkaly stejného zboží nebo b) nelze doložit, že se jednalo o stejné zboží?
- 2) Musí být článek 204 celního kodexu Společenství⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, jaká nastala v původním řízení, vznikl celní dluh za předpokladu, že a) se oba vygenerované tranzity, které se uskutečnily v roce 2007 a 2008, týkaly stejného zboží nebo b) nelze doložit, že se jednalo o stejné zboží?
- 3) Musí být článek 859 prováděcích ustanovení⁽³⁾ vykládán v tom smyslu, že za okolností původního řízení došlo k porušení podmínek, které nemělo zásadní vliv na řádný průběh celního režimu, za předpokladu, že a) se oba vygenerované tranzity, které se uskutečnily v roce 2007 a 2008, týkaly stejného zboží nebo b) nelze doložit, že se jednalo o stejné zboží?
- 4) Může první členský stát, do kterého bylo zboží dovezeno, odepřít osobě povinné k dani určené členskými státy odpočet DPH při dovozu na základě čl. 168 písm. e) směrnice o DPH⁽⁴⁾, pokud je DPH při dovozu naúčtována přepravci daného zboží, který není dovozcem ani vlastníkem zboží, nýbrž dodávku pouze přepravil a nechal ji proclít jako součást své spediční činnosti, která podléhá DPH?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění změn (Úř. věst. L 302, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění změn (Úř. věst. L 302, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění změn (Úř. věst. L 253, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Kypr) dne 16. dubna 2014 – Bogdan Chain v. Atlanco LTD

(Věc C-189/14)

(2014/C 202/14)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bogdan Chain

Žalovaná: Atlanco LTD

Předběžné otázky

- 1) Musí být skutečnost, že oblast působnosti čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 883/2004⁽¹⁾ a čl. 14 odst. 5 písm. b) prováděcího nařízení č. 987/2009⁽²⁾ zahrnuje „osobu, která obvykle pracuje ve dvou nebo více členských státech“, vykládána v tom smyslu, že zahrnuje i případ osoby, která je na základě pracovní smlouvy zaměstnána jediným zaměstnavatelem usazeným v členském státě EU za účelem výkonu pracovní činnosti ve dvou jiných členských státech EU, a to i v případě, že:
  - a) druhý členský stát, ve kterém bude dotyčná osoba pracovat, nebyl dosud určen, ani nemůže být v okamžiku podání žádosti o vydání formuláře A1 předvídan vzhledem ke zvláštní povaze práce, tj. dočasné krátkodobé činnosti pracovníků v různých členských státech Evropské unie

nebo
  - b) trvání činnosti v prvním nebo druhém členském státě ještě nelze určit nebo je nelze předvídat vzhledem ke zvláštní povaze práce, tj. dočasné krátkodobé činnosti pracovníků v různých členských státech Evropské unie?
- 2) V případě kladné odpovědi na otázku uvedenou v bodě 1 může být čl. 14 odst. 5 písm. b) prováděcího nařízení č. 987/2009 vykládán v tom smyslu, že se pro účely použití čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení č. 883/2004 výraz „osoba, která obvykle pracuje ve dvou nebo více členských státech“, vztahuje i na případ, kdy mezi dvěma zaměstnáními v různých členských státech nastanou období nečinnosti, během nichž je pracovník nadále vázán stejnou pracovní smlouvou?
- 3) V případě kladné odpovědi na otázku uvedenou v bodě 1 brání skutečnost, že příslušný členský stát nevydává formulář A1, použití čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení č. 883/2004?
- 4) Ukládají čl. 16 odst. 5 nebo čl. 20 odst. 1 nebo jakýkoli jiný článek prováděcího nařízení č. 987/2009 členským státům povinnost vydat na základě mezitímního rozhodnutí členského státu bydliště ohledně použitelného práva formulář A1 z úřední povinnosti, aniž by dotyčný zaměstnavatel musel podávat dodatečnou žádost u příslušného členského státu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, s. 1-123).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, s. 1-42).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Helsingin hovioikeus (Finsko) dne 22. dubna 2014 –
Valev Visnapuu v. Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus**

(Věc C-198/14)

(2014/C 202/15)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Helsingin hovioikeus

Účastníci původního řízení

Žalobce: Valev Visnapuu

Žalovaný: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Předběžné otázky

- 1) Je přípustnost finské právní úpravy týkající se daně z nápojových obalů, podle níž je tato daň vybírána, pokud obal není součástí systému vracení obalů, nutno posuzovat podle článku 110 SFEU místo článku 34 SFEU? V případě sporného systému vracení obalů se musí jednat o zálohový systém, v jehož rámci subjekt provádějící balení či dovozce nápojů sám nebo způsobem stanoveným podle zákona o odpadech (Jätelaki, 1072/1993) či podle příslušných právních předpisů platných pro provincii Åland zajišťuje opětovné použití nebo recyklaci nápojových obalů tak, že je takový obal znovu použit nebo využit jako surovina.

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je uvedená právní úprava v souladu s čl. 1 odst. 1 a články 7 a 15 směrnice 94/62/ES⁽¹⁾ i při zohlednění článku 110 SFEU?
- 3) V případě záporné odpovědi na první otázku: Je uvedená právní úprava v souladu s čl. 1 odst. 1 a články 7 a 15 směrnice 94/62/ES i při zohlednění článku 34 SFEU?
- 4) V případě záporné odpovědi na třetí otázku: Má být finská právní úprava týkající se daně z nápojových obalů považována za přípustnou podle článku 36 SFEU?
- 5) Lze požadavek, aby ten, kdo alkoholické nápoje používá pro obchodní účely, musel mít pro svoji činnost související s dováženími alkoholickými nápoji zvláštní povolení pro maloobchodní prodej, považovat v případě, že finský kupující zakoupí prostřednictvím internetu nebo jinak prostřednictvím prodeje na dálku od prodejce působícího v jiném členském státě alkoholické nápoje, které tento prodejce dodá do Finska, za požadavek týkající se existence monopolu nebo za součást fungování monopolu, že mu tedy nebrání ustanovení článku 34 SFEU, nýbrž že je ho nutno posuzovat s ohledem na článek 37 SFEU?
- 6) V případě kladné odpovědi na pátou otázku: Je požadavek týkající se povolení slučitelný s podmínkami pro státní monopoly obchodní povahy podle článku 37 SFEU?
- 7) V případě záporné odpovědi na pátou otázku a v případě, že je nutno na projednávaný případ použít článek 34 SFEU: Představuje finská právní úprava, podle níž je při objednávce alkoholických nápojů ze zahraničí prostřednictvím internetu nebo jinak prostřednictvím prodeje na dálku dovozen dovoz nápojů pro vlastní spotřebu pouze tehdy, pokud tyto alkoholické nápoje doveze sám objednatel nebo na prodejci nezávislá třetí osoba, a podle níž je jinak pro dovoz na základě zákona o alkoholu vyžadováno povolení, množstevní omezení dovozu nebo opatření s rovnocenným účinkem, které je v rozporu s článkem 34 SFEU?
- 8) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku: Lze tuto právní úpravu považovat za odůvodněnou a přiměřenou s ohledem na ochranu zdraví a lidského života?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour administrative d'appel de Nantes (Francie) dne 13. února 2014 – Adiamix v. Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale

(Věc C-202/14)

(2014/C 202/16)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative d'appel de Nantes

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Adiamix

Odpůrce: Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale

Předběžná otázka

Soudní dvůr se vyzývá, aby rozhodl o platnosti rozhodnutí Evropské komise 2004/343/ES ze dne 16. prosince 2003, týkajícího se režimu osvobození zavedeného článkem 44f obecného daňového zákoníku v souvislosti s podniky v obtížích, z pohledu kvalifikace existující podpory⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 16. prosince 2003 o režimu podpor, které poskytla Francie při převzetí podniků v obtížích (Úř. věst. L 108, s. 38).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovensko)
dne 25. dubna 2014 – Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o. v. Slovinská
republika – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje**

(Věc C-207/14)

(2014/C 202/17)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o.

Žalovaná: Slovinská republika – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 8 odst. 2 směrnice 2009/54/ES ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že „přírodními minerálními vodami z téhož zřídla“:
  - a) se rozumí voda pocházející z téhož jediného výtoku, neznamená naopak vodu čerpanou z různých výtoků, ačkoli se jedná o vodu, která má svůj zdroj v oblasti stejné zvodnělé vrstvy téhož útvaru podzemních vod v souladu s definicí pojmu „zvodnělá vrstva“ a „útvary podzemních vod“ uvedeného ve směrnici 2000/60/ES ⁽²⁾?
  - b) se rozumí voda pocházející z téhož jediného výtoku, neznamená naopak vodu čerpanou z jiných výtoků, ačkoli se jedná o vodu, která má svůj zdroj v oblasti stejné zvodnělé vrstvy téhož útvaru podzemních vod v souladu s definicí pojmu „zvodnělá vrstva“ a „útvary podzemních vod“ uvedeného ve směrnici 2000/60/ES, kde je třeba s touto definicí zohlednit i okolnosti, jako je vzdálenost mezi výtoky, jejich hloubka, zvláštní kvalita vody z jednotlivých výtoků (například chemické a mikrobiologické složení), hydraulické propojení mezi výtoky, otevření nebo uzavření zvodnělé vrstvy?
  - c) se rozumí všechna voda, která má svůj zdroj ve stejné zvodnělé vrstvě téhož útvaru podzemních vod v souladu s definicí pojmů „zvodnělá vrstva“ a „útvary podzemních vod“ uvedených ve směrnici 2000/60/ES, bez ohledu na skutečnost, že na povrch vyvěrá z více výtoků?
  - d) se rozumí všechna voda, která má svůj zdroj ve stejné zvodnělé vrstvě téhož útvaru podzemních vod v souladu s definicí pojmů „zvodnělá vrstva“ a „útvary podzemních vod“ uvedených ve směrnici 2000/60/ES, bez ohledu na skutečnost, že na povrch vyvěrá z více výtoků, kde je třeba s touto definicí zohlednit i okolnosti, jako je vzdálenost mezi výtoky, jejich hloubka, zvláštní kvalita vody z jednotlivých výtoků (například chemické a mikrobiologické složení), hydraulické propojení mezi výtoky, otevření nebo uzavření zvodnělé vrstvy?
- 2) Pokud nelze odpovědět kladně na některé z navržených řešení v první otázce, musí být výklad pojmu „přírodní minerální vody z téhož zřídla“ založen na okolnostech, jako je vzdálenost mezi výtoky, jejich hloubka, zvláštní kvalita vody z jednotlivých výtoků, hydraulické propojení mezi výtoky, otevření nebo uzavření zvodnělé vrstvy?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45.

⁽²⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovensko)
dne 25. dubna 2014 – NLB Leasing d.o.o. v. Slovinská republika – Ministerstvo financí**

(Věc C-209/14)

(2014/C 202/18)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastníci původního řízení

Žalobce: NLB Leasing d.o.o.

Žalovaný: Slovinská republika – Ministerstvo financí

Předběžné otázky

- 1) Musí být s ohledem na okolnosti v původním řízení čl. 90 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006, o společném systému daně z přidané hodnoty, vykládán v tom smyslu, že vrácení zboží, které je předmětem leasingu (nemovitosti), v důsledku nesplnění finančních závazků nájemce do vlastnictví pronajímatele, s ohledem na následný prodej a započítání pohledávek ze smlouvy o leasingu představuje, přestože k němu dojde až po termínu splatnosti všech leasingových splátek, případ „zrušení, odstoupení, ukončení, celkového nebo částečného nezaplacení“ po dodání, pro které se základ daně přiměřeně sniž?
- 2) Musí být čl. 2 odst. 1, článek 14 a čl. 24 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES, ze dne 28. listopadu 2006, o společném systému daně z přidané hodnoty, vykládány v tom smyslu, že cena kupní opce, která představuje převážnou část finančních závazků vyplývajících ze smluv o finančním leasingu, a kterou nájemce pronajímateli platí tak, že z důvodu neplnění finančních závazků pronajímatel znovu nabytí vlastnictví k předmětu leasingu, prodal ho třetí osobě a přebytek z kupní ceny vyplývajících z takového prodeje zaplatil nájemci, přičemž v konečném vyúčtování odečetl také cenu kupní opce, je třeba považovat za protihodnotu za provedení smlouvy a dodání zboží, jako takové podléhající DPH; nebo za protihodnotu za službu nájmu nebo užívání nemovitosti, (jako takové podléhající DPH ze zákona nebo na základě rozhodnutí osoby povinné k dani); nebo za náhradu škody za odstoupení od smlouvy zaplacenou na odstranění újmy způsobené neplněním nájemce, která nemá přímé spojení s jakýmkoli úplatným poskytováním služeb a jako taková nepodléhá DPH?
- 3) Pokud se na druhou otázku odpoví, že se jedná o protihodnotu za dodávku zboží a provedení smlouvy, vyvstává následně otázka, zda zásada neutrality DPH brání tomu, aby pronajímatel zaplatil dvakrát DPH na výstupu, tedy zaprvé při příležitosti uzavření smluv o finančním leasingu (i za hodnotu kupních opcí, které představují převážnou část smluvní hodnoty), a zadruhé z důvodu neplnění finančních závazků nájemce při (následném) prodeji nemovitosti třetí osobě, vzhledem k tomu, že břemeno DPH vyplývajících z tohoto druhého převodu spočívalo v rámci závěrečného vyúčtování na nájemci?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Najwyższy – Polsko) – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji v. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, za přítomnosti: P4 Sp. z o.o., Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

(Věc C-633/13)⁽¹⁾

(2014/C 202/19)

Jednací jazyk: polština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 8.3.2014.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 2014 – Donau Chemie v. Komise

(Věc T-406/09) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh karbidu vápnicku a hořčíku pro ocelářský a plynárenský průmysl v EHP, s výjimkou Irska, Španělska, Portugalska a Spojeného království — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhů — Pokuty — Článek 23 nařízení (ES) č. 1/2003 — Pokyny o metodě stanovování pokut z roku 2006 — Polehčující okolnosti — Spolupráce během správního řízení — Povinnost uvést odůvodnění — Rovné zacházení — Proporcionalita — Platební schopnost“

(2014/C 202/20)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Donau Chemie AG (Viedeň, Rakousko) (zástupci: S. Polster, W. Brugger a M. Brodey, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně N. von Lingen a M. Kellerbauer, zmocněnci, ve spolupráci s T. Eilmansbergerem, profesorem, poté N. von Lingen a M. Kellerbauer)

Předmět věci

Návrh na zrušení článku 2 rozhodnutí Komise C (2009) 5791 final ze dne 22. července 2009, v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.396 – Činidla na bázi karbidu vápenatého a hořečnatého pro ocelářský a plynárenský průmysl) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, jakož i podpůrně návrh na snížení pokuty uložené žalobkyni uvedeným rozhodnutím

Výrok rozsudku

- 1) Částka pokuty uložená Donau Chemie AG podle čl. 2 písm. c) rozhodnutí Komise C (2009) 5791 final ze dne 22. července 2009 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.396 – Činidla na bázi karbidu vápenatého a hořečnatého pro ocelářský a plynárenský průmysl) se stanoví ve výši 4,35 milionu eur.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Donau Chemie ponese 90 % vlastních nákladů řízení a nahradí 90 % nákladů vynaložených Evropskou komisí. Komise ponese 10 % vlastních nákladů řízení a ponese 10 % nákladů vynaložených Donau Chemie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 2014 – Reagens v. Komise

(Věc T-30/10) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh cínových tepelných stabilisátorů — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Stanovení cen, rozdělení trhů a výměna citlivých obchodních informací — Doba trvání porušení — Pokuty — Pokyny o metodě stanovování pokut z roku 2006 — Základní částka — Polehčující okolnosti — Platební schopnost — Rovné zacházení — Proporcionalita — Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci — Přiměřenost výše pokuty“

(2014/C 202/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Itálie) (zástupci: B. O'Connor, solicitor, L. Toffoletti, E. De Giorgi a D. Gullo, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Bourke, F. Ronkes Agerbeek a P. Van Nuffel, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2009) 8682 final ze dne 11. listopadu 2009 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38.589 – Tepelné stabilizátory) nebo podpůrně návrh na zrušení nebo snížení pokuty, která byla uložena žalobkyni.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Reagens SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 27. 3. 2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. května 2014 – Mc Bride a další v. Komise

(Spojené věci T-458/10 až T-467/10 a T-471/10) ⁽¹⁾

„Rybolov — Opatření pro zachování rybolovných zdrojů — Restrukturalizace odvětví — Žádosti o zvýšení cílů víceletého orientačního programu za účelem zlepšení bezpečnosti na palubě — Žádost Irska týkající se několika plavidel — Rozhodnutí přijaté po zrušení původního rozhodnutí týkajícího se téhož řízení Tribunálem — Nové zamítavé rozhodnutí — Nedostatek pravomoci Komise“

(2014/C 202/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Peter McBride (Downings, Irsko) (věc T-458/10); Hugh McBride (Downings) (T-459/10); Mullglen Ltd (Largy, Irsko) (T-460/10); Cathal Boyle (Fiafannon, Irsko) (věc T-461/10); Thomas Flaherty (Kilronan, Irsko) (věc T-462/10); Ocean Tawlers Ltd (Killybegs, Irsko) (věc T-463/10); Patrick Fitzpatrick (Killeany, Irsko) (věc T-464/10); Eamon McHugh (Killybegs) (věc T-465/10); Eugene Hannigan (Killybegs) (věc T-466/10); Larry Murphy (Castletownbere, Irsko) (věc T-467/10); Brendan Gill (Lifford, Irsko) (věc T-471/10) (zástupci: původně A. Collins, SC, N. Travers, barrister, a D. Barry, solicitor, poté N. Travers, D. Barry a E. Barrington, barrister)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: ve věcech T-458/10 až T-467/10, původně K. Banks, A. Bouquet a A. Szymkowska, poté A. Bouquet a A. Szymkowska, zmocněnci, ve spolupráci s B. Dohertym, barrister, a ve věci T-471/10, A. Bouquet a A. Szymkowska, ve spolupráci s B. Dohertym)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2010) 4758, C (2010) 4748, C (2010) 4757, C (2010) 4751, C (2010) 4764, C (2010) 4750, C (2010) 4761, C (2010) 4767, C (2010) 4754, C (2010) 4753 et C (2010) 4752 ze dne 13. července 2010, kterými se zamítá žádost Irska o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zohlednění zvýšení bezpečnosti na plavidlech Peadar Elaine II patřícím Peteru McBridovi, Heather Jane II patřícím Hughu McBridovi, Pacelli patřícím společnosti Mullglen, Marie Dawn patřícím Cathalu Boylovi, Westward Isle patřícím Thomasovi Flahertymu, Golden Rose patřícím společnosti Ocean Trawlers, Shauna Ann patřícím Patricku Fitzpatrickovi, Antartic patřícím Eamonu McHughovi, Niamh Eoghan patřícím Eugenu Hanniganovi, Menhaden patřícím Larrymu Murphyovi a Brendelen patřícím Brendanu Gillovi, přijatých po zrušení rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48) rozsudky Soudního dvora ze dne 17. dubna 2008, Flaherty a další v. Komise (C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Sb. rozh. s. I-2649) a Tribunálu ze dne 13. června 2006, Boyle a další v. Komise (T-218/03 až T-240/03, Sb. rozh. II-1699).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise C (2010) 4758, C (2010) 4748, C (2010) 4757, C (2010) 4751, C (2010) 4764, C (2010) 4750, C (2010) 4761, C (2010) 4767, C (2010) 4754, C (2010) 4753 a C (2010) 4752 ze dne 13. července 2010, kterými se zamítá žádost Irsku o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zohlednění zvýšení bezpečnosti plavidel patřících žalobcům, se zrušují.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 328, 4.12.2010

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 2014 – Adler Modemärkte v. OHIM – Blufin (MARINE BLEU)

(Věc T-160/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství MARINE BLEU — Starší slovní ochranná známka Společenství BLUMARINE — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b), nařízení (ES) č. 207/2009“

(2014/C 202/23)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Adler Modemärkte AG (Haibach, Německo) (zástupci: J. C. Plate a R. Kaase, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: D. Walicka a G. Schneider, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Blufin SpA (Carpi, Itálie) (zástupce: F. Caricato, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. února 2012 (věc R 1955/2010 2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Blufin SpA a Adler Modemärkte AG

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Adler Modemärkte AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory).
- 3) Blufin SpA ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 23.6.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 2014 – Německo v. Komise(Věc T-198/12) ⁽¹⁾

„Sbližování právních předpisů — Směrnice 2009/48/ES — Bezpečnost hraček — Limitní hodnoty pro nitrosaminy, nitrosovatelné látky, olovo, baryum, arsen, antimon a rtuť v hračkách — Rozhodnutí Komise neschválit v plném rozsahu zachování odchýlných vnitrostátních ustanovení — Časově omezené schválení — Důkaz o vyšší úrovni ochrany pro lidské zdraví zajištěné vnitrostátními ustanoveními“

(2014/C 202/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a A. Wiedmann, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Patakia a G. Wilms, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2012/160/EU ze dne 1. března 2012 o vnitrostátních předpisech oznámených německou spolkovou vládou ponechávajících limitní hodnoty pro olovo, baryum, arsen, antimon, rtuť a nitrosaminy a nitrosovatelné látky v hračkách po nabytí účinnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/48/ES o bezpečnosti hraček (Úř. věst. L 80, s. 19).

Výrok rozsudku

- 1) O legalitě rozhodnutí Komise 2012/160/EU ze dne 1. března 2012 o vnitrostátních předpisech oznámených německou spolkovou vládou ponechávajících limitní hodnoty pro olovo, baryum, arsen, antimon, rtuť a nitrosaminy a nitrosovatelné látky v hračkách po nabytí účinnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/48/ES o bezpečnosti hraček, již není třeba v části, v níž se týká barya, rozhodovat.
- 2) Článek 1 druhý pododstavec rozhodnutí 2012/160 se v rozsahu, v němž omezil schválení vnitrostátních ustanovení upravujících limity pro olovo do 21. července 2013, zrušuje.
- 3) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Spolkovou republikou Německo.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 7. 7. 2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. května 2014 – Argo Group International Holdings v. OHIM – Arisa Assurances (ARIS)(Věc T-247/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství ARIS — Starší obrazová ochranná známka Společenství ARISA ASSURANCES S. A. — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Koexistence starších ochranných známek na trhu — Zásada amerického práva zvaná ‚Morehouse defense‘ — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2014/C 202/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Argo Group International Holdings Ltd (Hamilton, Bermudy, Spojené království) (zástupci: R. Hoy, S. Levine a N. Edbrooke, solicitors)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Arisa Assurances SA (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: H. Bock, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 9. března 2012 (věc R 193/2011-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Arisa Assurances SA a Argo Group International Holdings Ltd.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Argo Group International Holdings Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 11. 8. 2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. května 2014 – Katjes Fassin v. OHIM (Yoghurt-Gums)

(Věc T-366/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Yoghurt-Gums — Absolutní důvody pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost — Popisný charakter — Článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2014/C 202/26)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich-sur-le Rhein, Německo) (zástupce: T. Schmitz, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Walicka, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 11. června 2012 (věc R 523/2012-4) týkajícímu se zápisu obrazového označení Yoghurt-Gums jako ochranné známky Společenství

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Katjes Fassin GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 319, 20. 10. 2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. května 2014 – De Luca v. Komise(Věc T-200/13 P P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Zařazení do platové třídy — Jmenování na pracovní místo ve vyšší funkční skupině na základě otevřeného výběrového řízení — Zamítnutí žaloby v řízení v prvním stupni po vrácení věci Tribunálem — Vstup nového služebního řádu v platnost — Přechodná ustanovení — Článek 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu“

(2014/C 202/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Patrizia De Luca (Brusel, Belgie) (zástupci: původně S. Orlandi a J. N. Louis, advokáti, poté S. Orlandi)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupce: J. Currall, zmocněnec) a Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a A. Bisch, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 30. ledna 2013, De Luca v. Komise (F-20/06 RENV, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), a znějící na zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Patrizia De Luca a Evropská komise ponese vlastní náklady řízení vynaložené v obou řízeních zahájených před Tribunálem a v obou řízeních zahájených před Soudem pro veřejnou službu.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení vynaložené v obou řízeních zahájených před Tribunálem a v obou řízeních zahájených před Soudem pro veřejnou službu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 15.6.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2014 – Unión de Almacenistas de Hierros de España v. Komise(Věc T-419/13) ⁽¹⁾

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se dvou španělských vnitrostátních řízení v oblasti hospodářské soutěže — Implicitní zamítnutí přístupu — Výslovné rozhodnutí přijaté po podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 202/28)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Unión de Almacenistas de Hierros de España (Madrid, Španělsko) (zástupci: A. Creus Carreras, A. Valiente Martín a C. Maldonado Márquez, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz a F. Clotuche-Duvieusart, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení implicitního rozhodnutí Komise, kterým byl žalobkyni odmítnut přístup k některým dokumentům týkajícím se korespondence, kterou si mezi sebou vyměnily Komise a Národní komise pro hospodářskou soutěž („Comisión Nacional de la Competencia“) ohledně dvou vnitrostátních řízení zahájených posledně uvedenou v oblasti hospodářské soutěže

Výrok

- 1) Již není třeba o žalob rozhodnout.
- 2) Již není třeba rozhodnout o návrzích na vedlejší účastenství.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Unión de Almacenistas de Hierros de España.
- 4) Spolková republika Německo a Španělské království ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 19.10.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2014 – Frucona Košice v. Komise**(Věc T-103/14 R)**

„Řízení o předběžných opatřeních — Státní podpory — Lih a lihoviny — Odepsání daňového dluhu v rámci řízení o kolektivní platební neschopnosti — Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem a nařizující její vrácení — Návrh na vydání předběžného opatření — Nedostatek naléhavosti — Nedostatek fumus boni juris“

(2014/C 202/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovensko) (zástupci: K. Lasok, QC, B. Hartnett, J. Holmes, barristers, a O. Geiss, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Walkerová a L. Armati, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise ze C (2013) 6261 final ze dne 16. října 2013 o státní podpoře č. SA.18211 (C 25/2005) (ex NN 21/2005) poskytnuté Slovenskou republikou ve prospěch podniku Frucona Košice, a. s., v rozsahu, v němž nařizuje Slovenské republice, aby přistoupila k navracení podpory.

Výrok

- 1) Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 27. března 2014 – Ben Ali v. Rada**(Věc T-200/14)**

(2014/C 202/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Francie) (zástupce: A. de Saint Remy, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- přijal organizační procesní opatření na základě článku 64 jednacího řádu, kterým bude Komisi uloženo, aby předložila „veškeré dokumenty týkající se přijetí“ napadeného nařízení;
- zrušil rozhodnutí Rady 2014/49/SZBP ze dne 30. ledna 2014, kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 81/2014 ze dne 30. ledna 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 101/2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Tunisku;
- uložil Radě Evropské unie, aby zaplatila žalobci celkovou částku 100 000 eur jako náhradu jako náhradu všech způsobených škod;
- uložil Radě Evropské unie, aby zaplatila žalobci částku 30 000 eur jako náhradu jeho výdajů na obhajobu v této věci a v souladu s článkem 91 jednacího řádu také výdaje na obhajobu jakožto náklady, jejichž náhradu lze přiznat;
- uložil Radě Evropské unie náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů, které jsou v zásadě shodné nebo podobné těm, které byly předloženy ve věci T-301/11, Ben Ali v. Rada ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, s. 29.

Žaloba podaná dne 28. března 2014 – Aluwerk Hettstedt v. ECHA

(Věc T-207/14)

(2014/C 202/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aluwerk Hettstedt GmbH (Hettstedt, Německo) (zástupci: M. Ahlhaus a J. Schrotz, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že je rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky č. SME(2013) 4525 ze dne 21. ledna 2014 a faktura č. 10 046 841 ze dne 23. ledna 2014 neplatné; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení včetně nákladů vynaložených žalobkyní

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod spočívá v nedostatku pravomoci žalované

- Žalovaná neměla pravomoc přijmout napadené rozhodnutí SME(2013) 4525. Nařízení (ES) 1907/2006 ⁽¹⁾ ani nařízení (ES) 340/2008 ⁽²⁾ žalovanou neopravňují k vydání zvláštního rozhodnutí o tom, zda žadatel o registraci splňuje kritéria MSP.

2. Druhý žalobní důvod spočívá v porušení nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958

— Žalovaná v rámci komunikace se žalobkyní ignorovala svou povinnost obracet se na osobu podrobenou svrchovanosti členského státu v úředním jazyce tohoto státu. Toto porušení znemožnilo žalobkyni splnit požadavky, co se týče prokázání jejího postavení jakožto malého podniku.

3. Třetí žalobní důvod spočívá v neodůvodněnosti napadeného rozhodnutí a nepřiměřenosti správního poplatku uloženého žalobkyni

— Napadená rozhodnutí jsou věcně nesprávná. Žalobkyně má nárok snížení poplatku podle nařízení (ES) č. 340/2008. Faktura žalované za správní poplatek je neodůvodněná, jelikož správní poplatek byl žalobkyni uložen na základě nesprávného postupu. Správní poplatek postrádá odpovídající právní základ a je nepřiměřený.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 340/2008 ze dne 16. dubna 2008 o poplatcích a platbách Evropské agentury pro chemické látky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH).

Žaloba podaná dne 28. března 2014 – Richard Anton v. ECHA

(Věc T-208/14)

(2014/C 202/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Richard Anton KG (Gräfelfing, Německo) (zástupci: M. Ahlhaus a J. Schrotz, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky č. SME(2013) 4524 ze dne 21. ledna 2014 a fakturu č. 10 046 845 ze dne 23. ledna 2014 za neplatné, a

— uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nedostatku pravomoci žalované

— Žalovaná neměla pravomoc přijmout napadené rozhodnutí SME(2013) 4524. Nařízení (ES) č. 1907/2006 ⁽¹⁾ ani nařízení (ES) č. 340/2008 ⁽²⁾ neopravňují žalovanou k přijetí samostatného rozhodnutí o tom, zda žadatel splňuje kritéria pro MSP.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958

— Žalovaná ve veškeré korespondenci s žalobkyní opomíjela svoji povinnost obracet se na osobu, která spadá pod svrchovanost členského státu, v úředním jazyce tohoto státu. Toto porušení práva zabránilo žalobkyni, aby splnila požadavky, které jí byly uloženy v souvislosti s prokázáním toho, že je malý podnik.

3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že napadená rozhodnutí jsou neodůvodněná a administrativní poplatek uložený žalobkyni je nepřiměřený

— Napadená rozhodnutí jsou chybná po meritorní stránce. Žalobkyně měla nárok na snížení poplatku podle nařízení (ES) č. 340/2008. Faktura žalované týkající se správního poplatku není odůvodněna, protože správní poplatek byl žalobkyni uložen na základě nesprávného postupu. Správní poplatek postrádá vhodný právní základ a je nepřiměřený.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 340/2008 ze dne 16. dubna 2008 o poplatcích a platbách Evropské agentury pro chemické látky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH)

Žaloba podaná dne 9. května 2014 – Gmina Kosakowo v. Komise

(Věc T-217/14)

(2014/C 202/33)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Gmina Kosakowo (Kosakowo, Polsko) (zástupce: M. Leśny, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ve věci SA. 35388 ze dne 11. února 2014, jímž se Polsku nařizuje, aby si od letiště Gdynia-Kosakowo vyžádalo navrácení neoprávněně vyplacené státní podpory;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, týkající se

— nesprávného zjištění skutkového stavu, jež byl vzat za základ napadeného rozhodnutí.

2. Druhý žalobní důvod, týkající se

— porušení čl. 107 odst. 1 SFEU v důsledku nepodložené domněnky, že Gmina Kosakowo poskytla podporu v rozporu s tímto ustanovením v situaci, kdy nabytí podílů ve společnosti Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o. o. touto jednotkou představovalo vyúčtování transakce v rámci smlouvy o pronájmu pozemků; krom toho nesprávné uplatnění kritéria soukromého investora Evropskou komisí.

3. Třetí žalobní důvod, týkající se

— porušení těchto procesních pravidel: článku 107 odst. 1 SFEU ve spojení s čl. 5 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 v důsledku nesprávného uplatnění kritéria soukromého investora; čl. 7 odst. 5 ve spojení s čl. 13 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 v důsledku nesprávného stanovení výše podpory, která měla být navržena, a v níž byly zahrnuty též výdaje na bezpečnost a infrastrukturu; a čl. 296 odst. 2 SFEU v důsledky neexistence řádného odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém nebyly obsaženy podstatné údaje umožňující zjištění jejich důvodů.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. dubna 2014 Evropskou agenturou pro léčivé přípravky proti rozsudku vydanému dne 5. února 2014 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-29/13, Drakeford v. EMA

(Věc T-231/14 P)

(2014/C 202/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA) (zástupci: T. Jabłoński a N. Rampal Olmedo, zmocněnci, ve spolupráci s D. Waelbroeck a A. Duron, advokáty)

Další účastník: David Drakeford (Dublin, Irsko)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu ve věci F-29/13 v rozsahu, v němž zrušuje rozhodnutí EMA neobnovit dalšímu účastníkovi řízení o kasačním opravném prostředku smlouvu dočasného zaměstnance;
- vyhověl návrhovým žádáním, která navrhovatelka vznesla v prvním stupni, a tedy zamítl žalobu jako zcela neopodstatněnou;
- uložil dalšímu účastníkovi řízení o kasačním opravném prostředku náhradu nákladů tohoto řízení i řízení před Soudem pro veřejnou službu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka tři důvody.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávných právních posouzení Soudu pro veřejnou službu v souvislosti s výkladem čl. 8 prvního pododstavce pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, neboť Soud dospěl k závěru, že výraz „každé další obnovení“ je třeba vykládat tak, že se vztahuje na každý postup, který vede k tomu, že dočasný zaměstnanec ve smyslu čl. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie pokračuje po skončení svého pracovního poměru na dobu určitou v pracovním poměru v tomto postavení se svým zaměstnavatelem i tehdy, když je s tímto obnovením spojeno zvýšení platové třídy nebo změna vykonávaných funkcí.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení Soudu pro veřejnou službu v souvislosti s formulací výjimky z výkladu čl. 8 prvního pododstavce pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení Soudu pro veřejnou službu spočívajícího v tom, že uplatnil svou pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS